

соціальні і економічні наслідки цих досягнень можна лише через роки і десятиріччя. Разом з тим, університетська освіта готує людей для науки і тому не може бути відірваною від неї. В структурі освіти має бути передбачений механізм зворотного зв'язку з наукою, при цьому механізм повинен мати буферний характер, для того, щоб нове знання нормально адаптувалося в існуючу змістову систему. Тому доцільно широко використовувати різні конкурси і проекти, головна роль яких належить науково-освітній частині, що спрямована на розвиток інтересу до наукових досліджень, поглиблення знань і отримання практичного досвіду.

Такий підхід дозволяє напряму з'єднати передній край науки і величезний досвід вітчизняної освітньої «промисловості», в широкому розумінні цього слова, з пізнавальними можливостями майбутніх фахівців.

Виконання проекту дає можливість реалізації певних принципів, що входять в основу виховання творчої особистості:

- принцип пізнання через навчання та творчість — формує якості, такі, як комунікабельність, сміливість прийняття рішення і інші;
- принцип колективної взаємодії — виробляє вміння неконфліктно працювати в творчих групах, брати відповідальність на себе;
- принцип співпраці — виробляє вміння поважати досягнення колег, правильно оцінювати себе.

Пішванова В. О., к.філос.н., доцент,
кафедра іноземних мов
факультету управління персоналом та маркетингу

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ НАВЧАННЯ

Навчально-пізнавальна діяльність учнів і студентів у сучасних умовах зазнає певних змін насамперед через поширення інформаційних технологій і засобів телекомунікації. У зв'язку цим виникає нагальна необхідність відповідних змін в організації та здійсненні ефективного управління цією діяльністю.

Модернізація освітньої галузі передбачає перехід від використання традиційних засобів передачі та отримання інформації до персонального комп'ютера та інформаційного поля діяльності всесвітньої інформаційної мережі Інтернет.

Змістовна основа масової комп'ютеризації в освіті, безумовно, зв'язана з тим, що сучасний комп'ютер являє собою ефективний засіб оптимізації умов розумової праці взагалі, у будь-якому його прояві.

Сучасні інформаційні технології — це форми і методи передачі інформації при допомозі новітніх засобів і пристроїв.

Комп'ютер бере на себе левину частку рутинної роботи викладача, вивільняючи йому час для творчої діяльності, що на сучасному рівні розвитку техніки не може бути віддана комп'ютеру.

Сучасний період розвитку цивілізованого суспільства характеризує процес інформатизації.

Одним із пріоритетних напрямків процесу інформатизації сучасного суспільства є інформатизація освіти — упровадження засобів нових інформаційних технологій у систему освіти.

Процес інформатизації освіти і зв'язане з цим використання можливостей сучасних інформаційних технологій у процесі навчання приводить не тільки до зміни організаційних форм і методів навчання, але і до виникнення нових методів навчання.

При комп'ютерному навчанні засвоюється набагато більша кількість матеріалу, чим це робилося за той самий час в умовах традиційного навчання. Крім того, матеріал при використанні комп'ютера краще засвоюється.

Сприятливі можливості створюють комп'ютери і для організації самостійної роботи учнів на уроках англійської мови. Учні можуть використовувати комп'ютер як для вивчення окремих тем, так і для самоконтролю отриманих знань. Причому комп'ютер є найтерплячішим педагогом, здатним скільки завгодно повторювати будь-які завдання, домагаючись правильної відповіді і, у кінцевому рахунку, автоматизації навички, що відпрацьовується.

Література

1. *Захарова И.Г.* Электронные учебно-методические комплексы — опыт создания и применения / Образование и наука. — 2001. — №5.

2. *Захарова И.Г.* Информационные технологии в образовании: Учеб. пособие для студент. высш. пед. учеб. заведений. — М.: Издательский центр «Академия», 2003. — 192 с.
3. *Кадемя М.Ю.* Електронний навчальний посібник: проблеми створення та використання / Педагогіка і психологія професійної освіти: результати досліджень перспективи: Збірник наукових праць / За редакцією І.А. Зязюна та Н.Г. Ничкало. — К., 2003. — 680 с.
4. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті // Освіта України. — 2002. — №16. — С. 3–9.

Прудь П. В., аспірант
кафедри управління персоналом та економіки праці

УРАХУВАННЯ ІННОВАЦІЙ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ЕКОНОМІСТІВ

Забезпечення збалансованості та стабільності пенсійної системи є фінансово необхідним і соціально доцільним на шляху гарантування соціального захисту населення та підвищення на цій основі конкурентоспроможності української економіки. Пенсійна реформа, що розпочалася у 2004 р., на сьогодні не забезпечує гідного життя пенсіонерам. Основними проблемами розвитку пенсійної системи України є: наявність дисбалансу між працюючими та пенсіонерами (який постійно зростає), низький рівень народжуваності та заробітної плати, економічна нестабільність, тінізація економіки, дефіцитність Пенсійного фонду України, що обумовлює пенсійне навантаження на бюджет, яке є найвищим у світі [1, с. 36].

На сьогодні одним із завдань учених-викладачів постає доведення до відома студентів інноваційних тенденцій у розвитку пенсійного забезпечення населення. Зокрема, студенти повинні знати, що запровадження багаторівневої пенсійної системи сприятиме зростанню якості соціального захисту пенсіонерів, надасть можливість громадянам забезпечити гідний рівень пенсії та стабільність виплат. Більше того, у найближчому майбутньому перед молоддю обов'язково постане дилема вибору системи свого пенсійного забезпечення. Так, вітчизняна пенсійна система представлена трьома рівнями: I — солідарна система, II — загальнообов'язкове державне страхування та III — недержавне пенсійне забезпечення. Проте на сучасному етапі розвитку функціонують лише перший і третій рівні, запровадження другого відбудеться за умов бездефіцитності бюджету Пенсійного фонду України. Реалізація загальнообов'язкового державного страхування здійснюватиметься шляхом обов'язкових пенсійних відрахувань (з 2 % на початку введення з поступовим підвищенням до 7 % [2]).

Порівняльний аналіз рівнів пенсійної системи України дозволяє виокремити особливості кожного. Перший рівень характеризується гарантованою виплатою мінімальної пенсії, третій рівень недержавного пенсійного забезпечення характеризується добровільною участю та особистим формуванням вкладу, здійснюється шляхом надання пенсійних послуг недержавними пенсійними фондами, страховими компаніями та банками. Знання інноваційних тенденцій розвитку та передового досвіду функціонування пенсійних систем у розвинутих країнах дасть змогу сформувати у студентів високі професійні якості та у конкретний момент часу зробити усвідомлений вибір способу особистого пенсійного забезпечення.

А тому необхідним постає висвітлення викладачами переваг і недоліків кожного рівня пенсійної системи та їх складових шляхом проведення семінарів-дискусій, аналізу реальних чи імітованих ситуацій тощо. Поряд з цим актуалізується потреба в оновленні навчально-методичних матеріалів шляхом їх доповнення висвітленням сучасних інноваційних тенденцій розвитку пенсійних систем в Україні та світі. Таким чином, висвітлення викладачем сучасних інноваційних тенденцій розвитку пенсійної системи є надзвичайно доцільним при підготовці висококваліфікованих економістів.

Література

1. *Гура М.* Пенсійна реформа: виклик для України / [за ред. М. Свенціцької, І. Чапко, А. Єрмошенко]. — К.: Аналітично-дорадчий центр Блакитної стрічки ПРООН, 2008. — 68 с.
2. Закон України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» № 3668-VI від 08.07.2011 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>